

బ్రాహ్మవివాహవిధానము.

ఇది

కందుకూరి వీరేశలింగముచే

ప్రకటింపఁబడి

యస్. గున్నేశ్వరరావు బ్రదర్సువారి

శ్రీ చింతామణీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడెను.

రాజమహేంద్రవరము.

28–7–09.

దీని వెల 2 అణాలు.

బ్రాహ్మవివాహవిధానము

—:o:—

భగవత్స్మరణము.

౧. అగ్నియందును, జలమునందును, ఓషధులయందును, వృక్షముల యందును, సమస్తలోకమునందును, ఏదేవుఁడు వ్యాపించి యున్నాఁడో ఆదేవునకు నమస్కారము; నమస్కారము.

౨. ప్రాణము, మనస్సు, సర్వేంద్రియములు, ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, సమస్తమును ధరించెడుభూమి, ఈతనివలన పుట్టుచున్నవి.

౩. ఈతనిభయమువలన అగ్ని వేఁడిమినిచ్చుచున్నది; సూర్యుఁడు వేఁడిమి నిచ్చుచున్నాఁడు; మేఘుఁడును వాయువును ఐదవది యైనమృత్యువును పరుగిడుచున్నవి.

---

౧. యో దేవో౽గ్నౌ యో౽ప్సు యో విశ్వం భువన మావివేశ
య ఓషధీషు యో వనస్పతిషు తస్మై దేవాయ నమో నమః.—

౨. ఏతస్మా జ్జాయతే ప్రాణో మన స్సర్వేంద్రియాణి చ
ఖం వాయు ర్జ్యోతి రాపః పృథివీ విశ్వస్య ధారిణీ.—

౩. భయాదస్యాగ్నిస్తపతి భయాత్తపతి సూర్యః
భయా దింద్రశ్చ వాయుశ్చ మృత్యు ర్ధావతి పంచమః.—

౪. ఎవ్వఁ డొక్కఁడో, వర్ణరహితుఁడో, శక్తియోగమువలన ప్రయో-
జనమును దెలిసి బహువిధములుగా ననేకవర్ణముల నిచ్చు-
చున్నాఁడో, అంతమందును ఆదియందును విశ్వమును వ్యాపించి
యున్నాఁడో, ఆదేవుఁడు మనకు మంచిబుద్ధిని సమకూర్చును
గాక!

౫. ఎవరిహృదయమునందు మంగళాకరుఁడును పాపసంహారుఁడును
నైన భగవంతుఁ డుండునో వారికెప్పుడును ఏకార్యమునందును
అమంగళ ముండదు.

౬. సర్వలోకేశ్వరునకు నమస్కారము; పరమేశ్వరునకు నమస్కా-
రము; సర్వశుభప్రదాయకునకు నమస్కారము; విఘ్ననివారకు-
నకు నమస్కారము; శ్రీపరబ్రహ్మమునకు నమస్కారము.

---

౪. య ఏకోవర్ణో బహుధా శక్తియోగాత్
వర్ణా ననేకా న్నిహితార్థో దధాతి
విచైతి చాంతే విశ్వ మాదౌ స దేవః
స నో బుద్ధ్యా శుభయా సంయునక్తు.—

౫. సర్వదా సర్వకార్యేషు నాస్తి తేషా మమంగళం
యేషాం హృదిస్థో భగవా న్మంగళాయతనం హరిః.—

౬. సర్వజగదీశ్వరాయ నమః, పరమేశ్వరాయ నమః, సర్వమంగళ
ప్రదాయకాయ నమః, విఘ్ననివారకాయ నమః, శ్రీపరబ్రహ్మణే
నమః.

స్వస్తి పుణ్యాహవచనాదికము.

కన్యాప్రదాత— ౭. ఆకాశమునందువ్యాపించినపదార్థములను నేత్రము చూచునట్లే జ్ఞానులు సర్వవ్యాపకుఁడైనపరమేశ్వరునిపరమపదమును సదాచూచుచున్నారు.

౮. కుటుంబసహితముగా మహాజనులకు నమస్కారముచేసి, యాశీర్వచన మపేక్షించుచున్నాను. చేయఁబోవుచున్నవివాహకార్యమునందు మీరు శుభము పలుకుదురుగాక!

సభ్యులు— ౯. ఆయుష్మంతుఁడవై ననీకుశుభము(అగునుగాక!).

కన్యాప్రదాత— ౧౦. చేయఁబోవుచున్నవివాహకార్యమునందు మీరు పుణ్యాహము పలుకుదురుగాక!

సభ్యులు— ౧౧. పుణ్యాహ మగునుగాక!

కన్యాప్రదాత— ౧౨. చేయఁబోవుచున్నవివాహకార్యమునందు మీరు సమృద్ధిని పలుకుదురుగాక!

---

౭. ఓం, తద్విష్ణోః పరమంపదం సదా పశ్యంతి సూరయః దివీవ చక్షు రాతతం —

౮. మహ్యం సహకుటుంబాయ మహాజనాన్నమస్కుర్వాణాయ ఆశీర్వచన మపేక్షమాణాయ కరిష్యమాణవివాహకర్మణిస్వస్తీతిభవంతో బ్రువంతు!

౯. ఓం, ఆయుష్మతే స్వస్తి!

౧౦. కరిష్యమాణవివాహకర్మణి పుణ్యాహం భవంతో బ్రువంతు!

౧౧. ఓం, పుణ్యాహం!

౧౨. కరిష్యమాణ వివాహకర్మణి బుద్ధిం భవంతో బ్రువంతు!

సభ్యులు.—౧౩. సమృద్ధి కలుగునుగాక!

శాంతికలుగునుగాక! పుష్టికలుగునుగాక! తుష్టికలుగునుగాక! వృద్ధికలుగునుగాక! అవిఘ్నము కలుగునుగాక! ఆయుస్సుకలుగునుగాక! ఆరోగ్యముకలుగునుగాక! కార్యములందు మంగళమగునుగాక! సత్కర్మసమృద్ధి కలుగునుగాక! కీడుతొలఁగునుగాక! ఏదిపాపమో యదిప్రతిహతమగునుగాక! ఏది శ్రేయస్సో యదియగునుగాక!

వరణము.

కన్యాదాత.—౧౪. ఇదిగో అర్ఘ్యము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుఁడు.—౧౫. అర్ఘ్యమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

కన్యాదాత.—౧౬. ఇదిగో వస్త్రము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుఁడు.—౧౭. వస్త్రమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

కన్యాదాత.—౧౮. ఇదిగో ఉంగరము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుఁడు.—౧౯. ఉంగరమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

---

౧౩. ఓం, ఋధ్యతాం!

శాంతిరస్తు! పుష్టిరస్తు! తుష్టిరస్తు! వృద్ధిరస్తు! అవిఘ్నమస్తు! ఆయుష్యమస్తు! ఆరోగ్యమస్తు! శివం కర్మాస్తు! సత్కర్మసమృద్ధిరస్తు! ధర్మసమృద్ధిరస్తు! అరిష్టనిరసనమస్తు! యత్పాపంతత్ప్రతిహతమస్తు! యచ్ఛ్రేయస్తదస్తు!

౧౪. ఓం, ఇదమర్ఘ్యం ప్రతిగృహ్యతాం.

౧౫. అర్ఘ్యం ప్రతిగృహ్ణామి.

౧౬. ఓం, ఏషపరిచ్ఛదం ప్రతిగృహ్యతాం.

౧౭. పరిచ్ఛదం ప్రతిగృహ్ణామి.

౧౮. ఓం, అంగులీయం ప్రతిగృహ్యతాం.

౧౯. అంగులీయం ప్రతిగృహ్ణామి.

కన్యాదాత.—౨౦. బ్రహ్మము సత్యము.

ఇప్పుడు, ఈ—మాసమునందు, సూర్యుడు ఈ—రాశియందుండగా, ఈ—పక్షమునందు, ఈ—తిథియందు, ఈ——వాసరమున, ఈ—గోత్రమును——ప్రవరయునుగల యీతని——మునిమనుమరాలును, ఈ——గోత్రమును—ప్రవరయుగలయీతని——మనుమరాలును, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుగల యీతని——కొమారితయు, ఈ——గోత్రమును—ప్రవరయుగల శ్రీ—దేవియనుకన్యను శుభబ్రాహ్మవివాహముచేత దానముచేయుటకై యీ యర్ఘ్యాదులచేత సర్పించి భద్రుడవైన నిన్ను వరునిగా వరించుచున్నాను.

వరుడు.—౨౧. నేను వరింపబడినవాడనైతిని.

---

౨౦. ఓం తత్సత్.

అద్య, అముకే——మాసి, అముక—రాశిస్థే భాస్కరే, అముక—పక్షే, అముక—తిథౌ, అముక——వాసరే, అముక——గోత్రస్య అముక—ప్రవరస్య అముకస్య——ప్రపౌత్రీం, అముక—గోత్రస్య అముక ప్రవరస్య అముకస్య——పౌత్రీం, అముక——గోత్రస్య అముక——ప్రవరస్య అముకస్య——పుత్రీం, అముక—గోత్రాం అముక——ప్రవరాం శ్రీ అముకీం—దేవీంకన్యాం శుభబ్రాహ్మవివాహేన దాతుం ఏభిరర్ఘ్యాదిభి రభ్యర్చ్య వరత్వేన భవంతం భట్టం వృణే.

౨౧. ఓం, వృతోస్మి.

పరస్పరాంగీకార్యము.

ఆచార్యుఁడు—౨౨. శ్రీమాన్—ఆర్య! శ్రీమతియా—దేవినిపత్నినిగా గ్రహించుటకు నీవు కృతసంకల్పుఁడవయినావా?

వరుఁడు—౨౩. అయినాను.

ఆచార్యుఁడు—౨౪. శ్రీమతి—దేవీ! శ్రీమాన్—ఆర్యుని పతినిగా గ్రహించుటకునీవు కృతసంకల్పురాలవయినావా?

వధువు—౨౫. అయినాను.

ఈశ్వరోపాసనము.

౨౬. బ్రహ్మము సత్యస్వరూపమైనది, జ్ఞానాత్మకమైనది, అంతములేనిది, ఆనందస్వరూపమైనది, శాంతమైనది, మంగళస్వరూపమైనది, అద్వితీయమైనది, పరిశుద్ధ[illegible] పరహితమైనది.

---

౨౨. శ్రీమాన్—ఆర్య! కింత్వమేతాం శ్రీమతీ మముకీం—దేవీమ్ పత్నీత్వేన గ్రహీతుం కృతసంకల్పః?

౨౩ ఓం. కృతసంకల్పోస్మి.

౨౪ శ్రీమత్యముకీ — దేవి! కింత్వమిమం శ్రీమంతమముకం—ఆర్యం పతిత్వేన గ్రహీతుం కృతసంకల్పా?

౨౫. ఓం. కృతసంకల్పాస్మి.

౨౬. సత్యం జ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మఆనందరూపమమృతం యద్విభాతి శాంతం శివమద్వైతం శుద్ధమపాపవిద్ధమ్.

౧౭. సత్స్వరూపుఁడవును జగత్కారణుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము; జ్ఞానస్వరూపుఁడవును సర్వలోకాశ్రయుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము; అద్వైతతత్త్వమవును ముక్తిదాయకుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము; సర్వవ్యాపియు శాశ్వతుఁడును అగు బ్రహ్మమునకు నమస్కారము.

౧౮. నీవొక్కఁడవే శరణ్యుఁడవు; నీవొక్కఁడవే వరేణ్యుఁడవు; నీవొక్కఁడవే జగత్పాలకుఁడవు స్వప్రకాశుఁడవు; నీవొక్కఁడవే జగత్కర్తవు రక్షకుఁడవు సంహర్తవు; నీవొక్కఁడవే సర్వశ్రేష్ఠుఁడవు నిశ్చలుఁడవు నిర్వికల్పుఁడవు.

౧౯. నీవు భయములకు భయంకరుఁడవు; భీషణములకు భీషణుఁడవు; ప్రాణులకు గతివి; పావనులకు పావనుఁడవు; మహోన్నతపదములకు నియామకుఁడవు; నీవొక్కఁడవే శ్రేష్ఠులకు శ్రేష్ఠుఁడవు; రక్షకులకు రక్షకుఁడవు.

---

౧౭. నమస్తే సతే తే జగత్కారణాయ నమస్తే చితే సర్వలోకాశ్రయాయ నమోఽద్వైతతత్త్వాయ ముక్తిప్రదాయ నమో బ్రహ్మణే వ్యాపినే శాశ్వతాయ.

౧౮. త్వమేకం శరణ్యం త్వమేకం వరేణ్యం త్వమేకం జగత్పాలకం స్వప్రకాశం త్వమేకం జగత్కర్తృ పాతృ ప్రహర్తృ త్వమేకం పరం నిశ్చలం నిర్వికల్పమ్.

౧౯. భయానాం భయం భీషణం భీషణానాం గతిః ప్రాణినాం పావనం పావనానాం మహోచ్చైః పదానాం నియన్తృ త్వమేకం పరేషాం పరం రక్షణం రక్షణానాం.

౩౦. మేము నిన్ను స్మరించెదము; మేము నిన్ను భజించెదము; జగత్సాక్షిరూపుఁడవగు నీకు నమస్కరించెదము; సత్స్వరూపుఁడవును అద్వితీయుఁడవును ఆదికారణుఁడవును నిరాలంబుఁడవును ఈశ్వరుఁడవును పాపసముద్రమున కోడవును అగు నిన్ను శరణొందుచున్నాము.

౩౧. అసత్తునుండి మమ్ము సత్తును పొందింపుము; అంధకారమునుండి మమ్ము తేజస్సును పొందింపుము మృత్యువునుండి మమ్ము అమృతత్త్వమును పొందింపుము; ఓస్వప్రకాశుఁడా! మాకు నీప్రకాశమును ప్రకటింపుము; ఓపరమేశ్వరా! నీకరుణాముఖముచే మమ్ము సర్వదా కాపాడుము.

---

౩౦. వయంత్వాం స్మరామో వయంత్వాంభజామో వయంత్వాం జగత్సాక్షిరూపం నమామః సదేకం నిదానం నిరాలంబ మీశం భవాంభోధిపోతం శరణ్యం వ్రజామః.

౩౧. అసతో మాసద్గమయ తమసో మాజ్యోతిర్గమయ మృత్యోర్మామృతంగమయ అవిరావీర్మ ఏధి రుద్ర యత్తేదక్షిణం ముఖం తేన మాంపాహినిత్యమ్.

కన్యాదానము.

3౨. సద్గుణ సంపన్నురాలును స్వర్ణాభరణభూషితు రాలును నగు కన్యను ఉభయుల హితమును గోరి విద్యావంతుఁడ వగునీ కిచ్చు చున్నాను.

33. విశ్వంభరుఁడును సర్వశక్తుఁడును నగు ప్రభు వీకర్మయందు సాక్షియయియుండఁగా ధర్మాభి వృద్ధికొఱకు ఈకన్యను నీకు దానము చేయు చున్నాను.

3౪. ఇప్పుడు, ఈ—సంవత్సరమున, ఈ—మాపము నందు, సూర్యుఁడు ఈ—రాశియందుండఁగా, ఈ—పతీనుంగు, ఈ—తిథియందు, ఈ—వా రమున, ఈ—గోత్రముగల యీశ్వరప్రీతికాముఁ డనైననేను, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁ గల యీతని—ప్రపౌత్రుఁడును, ఈ—గోత్ర మును—ప్రపరయుఁగలయాతని—పౌత్రుఁడును,

---

3౨. కన్యాం సద్గుణసంపన్నాం కనకాభరణై ర్యుతాం విద్వన్ తుభ్యం ప్రదాస్యామి ఉభయోర్హితకామ్యయా.

33. విశ్వంభర స్సర్వశక్తిః సాక్ష్యస్మిన్ కర్మణి ప్రభుః ఇమాంకన్యాంప్రదాస్యామితుభ్యంధర్మవృద్ధయే.

3౪. అద్య, అముకే సంవత్సరే, అముకే—మాసి, అముకే—రాశిస్థే భాస్కరే, అముక—పక్షే, అముక—తిథౌ, అముక——వాసరే, అము క—గోత్రః శ్రీఅముకః—ఈశ్వరప్రీతికామో అహం, అముక—గోత్రస్య,అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—ప్రపౌత్రాయ,అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పౌత్రాయ,

ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగలయాతని—పుత్రుఁడును, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁ గలిగి బ్రహ్మనిష్ఠుఁడవును బ్రాహ్మణుఁడవును వరుఁడవును అయిన—అనునీకు, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగల యాతని—ప్రపౌత్రియు, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁ గలయాతని—పౌత్రియు, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగల యాతని—పుత్రియు, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగలయా—దేవియను సాలంకారయు ఆరోగిణియు సుశీలయు వస్త్రాచ్ఛాదితయునైన యీకన్యను దానముచేయుచున్నాను.

అముక—గోత్రస్య—ప్రవరస్య, అముకస్య—పుత్రాయ అముక—గోత్రాయ, అముక—ప్రవరాయ, శ్రీఅముకాయ—వరాయ, బ్రహ్మనిష్ఠ బ్రాహ్మణాయతుభ్యం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—ప్రపౌత్రీం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పౌత్రీం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పుత్రీం, అముక—గోత్రాం, అముక—ప్రవరాం, శ్రీఅముకీం—దేవీం, సాలంకారాం, ఆరోగిణీం, సుశీలాం, వాససాచ్ఛాదితాం, ఏనాం కన్యాం, సంప్రదదే.

3౫. ఈకన్య ధర్మార్థకామసిద్ధికొఱకు విద్యావంతుఁడవైన నీకు నాచే నియ్యఁబడినది. ధర్మమునందును అర్థమునందును భోగమునందును నీ వీమె నతిక్రమించి చరింపఁ గూడదు.

వరుఁడు 3౬. అతిక్రమించి చరింపఁగల వాఁడనుకాను.

పాణిగ్రహణము.

వరుఁడు— 3౭. (తనచేతితో వధువుచేయిపట్టుకొని) నేను సౌభాగ్యము కొఱకు నీహస్తమును గ్రహించుచున్నాను. ఆలాగున నీవు యావజ్జీవమును నాతోడఁ గూడ నుందువుగాక!

3౮. ప్రేమ ప్రేమనిచ్చెను. ప్రేమ దాత, ప్రేమ ప్రతిగృహీత, ప్రేమచేతనిన్ను ప్రతిగ్రహించుచున్నాను. ధర్మసిద్ధికొఱకును సుఖసిద్ధికొఱకును కన్యవైన నిన్ను ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

---

3౫. తుభ్యం విద్వన్ మయాదత్తా ధర్మకామార్థసిద్ధయే ధర్మేచార్థేచ కామేచ నాతిచరితవ్యా త్వయేయమ్.

3౬. నాతిచరిష్యామి.

3౭. ఓం. గృహ్ణామి తే సౌభగత్వాయ హస్తం మయాపత్యా జరదష్టిర్యథాసః.

3౮. ప్రేమా ప్రేమ్ణోదాత్. ప్రేమాదాతా, ప్రేమా ప్రతిగృహీతా; ప్రేమ్ణా త్వాం ప్రతిగృహ్ణామి.

మాంగళసూత్రధారణము.

౩౯. ఓసౌభాగ్యవతీ! నాప్రేమచిహ్నముగా ఈమాంగళ సూత్రమును నీకు కంఠమునందు కట్టుచున్నాను. నాతోఁడఁగూడ ధర్మమార్గమున చరింపుము.

వివాహబంధము.

(వధూవరుల బట్టకొనలు ముడివైచినమీఁదట.)

౪౦. సత్యగ్రంథిచేత మనస్సును హృదయమును నీకు బంధించుచున్నాను. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయమగునుగాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయమగునుగాక! ఈప్రకారముగా కూర్పఁబడిన మనహృదయములు పరమేశ్వరునివగునుగాక!

౪౧. పవిత్రుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు సాక్షిగా శ్రీమతివైన——అనునిన్ను నేను ఇప్పుడు ధర్మపత్నినిగా స్వీకరించుచున్నాను.

వధువు— ౪౨. పవిత్రుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు సాక్షిగా శ్రీయుతుఁడవైన——అను నిన్ను నేనిప్పుడు ధర్మపతినిగా స్వీకరించుచున్నాను.

---

౩౯. మాంగళ్యతంతు మేతం తేమమప్రేమనిబంధకమ్ కంఠే బధ్నామి సుభగే ధర్మంచర మయా సహ.

౪౦. ఓం. బధ్నామి సత్యగ్రంథినా మనశ్చహృదయంచ తే.
ఓం. యదేతత్ హృదయం మమ తదస్తు హృదయం తవ;
యదేతత్ హృదయం తవ తదస్తు హృదయం మమ.
య ఏతే హృదయే నౌ స్తాముభయోరీశ్వరస్య తే.

౪౧. పవిత్రపరమేశ్వరస్యసాక్షిత్వేన శ్రీమతీమముకీం ... త్వామహమ్ అద్య ధర్మపత్నీత్వేన స్వీకరోమి.

౪౨. పవిత్రపరమేశ్వరస్యసాక్షిత్వేన శ్రీమంతమముకం త్వామహమద్య ధర్మపతిత్వేన స్వీకరోమి.

వరుడు— ౪౩. సంపదయందును ఆపదయందును సుఖమునందు
ను దుఃఖమునందును ఆరోగ్యమునందును రోగ
మునందును నీక్షేమసంపాదనమునందు యత్నిం
చువాడ నయ్యెదను.

వధువు— ౪౪. సంపదయందును ఆపదయందును సుఖమునందు
ను దుఃఖమునందును ఆరోగ్యమునందును
రోగమునందును నీక్షేమసంపాదనమునందు
యత్నించుదాన నయ్యెదను.

వరుడు— ౪౫. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయ మగును
గాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయ
మగునుగాక! ఈప్రకారముగా కూర్పఁబడిన మన
హృదయములు పరమేశ్వరుని వగునుగాక!

వధువు— ౪౬. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయమగును
గాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయమగు
ను గాక! ఈప్రకారముగా కూర్పఁబడినమనహృద
యములు పరమేశ్వరుని వగునుగాక!

---

౪౩. సంపది విపది, సుఖే దుఃఖే, సుస్థతాయామసుస్థతా
యాంచ, తవమంగళసాధనే యత్నవా నస్మి.

౪౪. సంపది విపది, సుఖేదుఃఖే, సుస్థతాయా మసుస్థతా
యాంచ తవమంగళసాధనే యత్నవత్యస్మి.

౪౫. ఓం.యదేతత్ హృదయంమమతదస్తుహృదయంతవ,
యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తుహృదయంమమ;
యఏతే హృదయేనౌస్తా ముభయో రీశ్వరస్యతే.

౪౬. ఓం.యదేతత్ హృదయంమమ తదస్తుహృదయంతవ,
యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తుహృదయంమమ,
యఏతే హృదయే నౌస్తాముభయో రీశ్వరస్యతే.

వరుడు—౪౭. నీవు నానఖురాలవు కమ్ము. నేను నీకు సఖుఁడ
నయ్యెదను. మనసఖ్య మెప్పుడును భంగము
నొందకుండునుగాక!

వధువు—— ౪౮. నీవు నాసఖుఁడవుకమ్ము. నేను నీకు సఖురాలనయ్యె
దను. మనసఖ్య మెప్పుడును భంగము నొంద
కుండునుగాక!

ప్రార్థన.

వధూవరులు— ౪౯. ఓయీశ్వరా! ఈప్రతిజ్ఞలనుపరిపాలించుటయందు
మాకు సహాయుఁడవు కమ్ము.

సప్తపది.

[ఒక్కొక్కపాదము పెట్టునప్పుడు భర్త యొక్కొకయుపదేశము
చేయవలెను.]

—1. ఈశ్వరలాభముకొఱకు మొదటియడుగును పెట్టుము. ఇట్లు
నన్ననుసరించుదానవుకమ్ము.

---

౪౭. సఖీభవ త్వం సను తే భవామి
సఖా, వ్యభిద్యేత ససఖ్య మావయోః.

౪౮ సఖాభవత్వం సను తే భవామి
సఖీ, వ్యభిద్యేత స సఖ్య మావయోః

౪౯. రక్షణోస్యాః ప్రతిజ్ఞాయాః సహాయోభవమేప్రభో.

—1. ఓం. ఈశే ఏకపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

2. బలలాభముకొఱకు రెండవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవు కమ్ము.
3. నియమపాలనము కొఱకు మూడవ యడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవుకమ్ము.
4. సుఖలాభముకొఱకు నాలవ యడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవుకమ్ము.
5. సంతానలాభముకొఱకు ఐదవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవుకమ్ము.
6. సంపల్లాభముకొఱకు ఆఱవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించు దానవుకమ్ము.
7. ఏడవయడుగును పెట్టి నాకు సఖురాలవు కమ్ము. నేను నీసఖ్యమును పొందుచున్నాను.

ఆచార్యోపదేశము.

౫౧—1. (వధూవరులనుగూర్చి) ఇప్పుడు మంగళస్వరూపుఁడును కరుణామయుఁడును నైనపరమేశ్వరునియొక్క ప్రసాదమువలన నాతని

---

2. ఓం. ఊర్జే ద్విపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.
3. ఓం. వ్రతాయ త్రిపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.
4. ఓం.మయోభవాయచతుష్పదీభవ.సామామనువ్రతాభవ.
5. ఓం. ప్రజాభ్యః పంచపదీ భవ. సామామనువ్రతా భవ.
6. ఓం. రాయస్పోషాయషట్పదీభవ. సామామనువ్రతాభవ.
7. ఓం. సఖా సప్తపదీ భవ. అహం తవసఖ్యం లభే.

౫౧—1. అద్య మంగళస్వరూపస్య కరుణామయస్య పరమేశ్వరస్య ప్రసాదాత్ తస్యపవిత్రే సన్నిధానేవివాహశృంఖలేన యువామాబద్ధౌ. అద్యావధిస్వస్త్యైవ సుఖోన్నతిం మనసినిధాయ

పవిత్రసన్నిధానమునందు వివాహ శృంఖలముచేత మీరు కట్టఁబడినారు. ఇప్పటివఱకును స్వసుఖోన్నతిని మాత్రమే మనస్సులో నుంచుకొనియేకాకిజీవనమార్గమున సంచరించితిరి. ఇప్పుడు వివాహసంబంధజనితమైన గురుతరభారము మీ హస్తమునందు పెట్టఁబడినది. ఇప్పుడు మీరు సంసారము యొక్క మొదటిమెట్టుమీఁద కాలుమోపితిరి. అవధానముతో ముందుకు నడుచువారగుదురుగాక! దీనిమార్గము లతిదుర్గమములు; దీనియాశలగుంపులు అపరిమితములుగా నున్నవి. ఎప్పుడును సాంసారికమోహజాలముచేత చుట్టఁబడినవారు కాకుండులాగున హెచ్చరిక గలవారగుదురుగాక! సాంసారికసుఖసంపత్తికొఱకు సర్వసుఖదాతయైన పరమేశ్వరుని మఱవకుందురుగాక! సత్యస్వరూపునియందు సంపూర్ణవిశ్వాస ముంచి యొండొరుల యున్నతిసాధనము కొఱకును సుఖవర్ధనము కొఱకును యత్నించుచుండువారగుదురుగాక!

ఏకాకీజీవనపథే వ్యచరత్. అధునా వివాహసంబంధజనితః గురుతరభారః యువయోర్హస్తే న్యస్తః. అద్య యువాం సంసారస్య ప్రథమసోపానే పాదం నిక్షిప్తవంతౌ. అవధానేన అగ్రసరౌ భవేతాం. అస్యపంథానః అతిదుర్గమాః. అస్య ప్రలోభనరాశయః అపరిమితా స్సన్తి. అవహితౌ భవేతం యత్ కదాచన సాంసారికమోహజాలే నావృతౌ మా భూతమ్. సాంసారిక సుఖసంపత్త్యై సర్వసుఖదాతారం పరమేశ్వరం నవిస్మరేతాం. సత్యస్వరూపే సంపూర్ణవిశ్వాసం కృత్వా పరస్పరస్య ఉన్నతిసాధనాయ సుఖవర్ధనాయచ

గృహకార్యములు సర్వమును ఈశ్వరప్రియ కార్యములని
భావించి సాధింపవలయును.

"గృహస్థుఁడు బ్రహ్మనిష్ఠుఁడును తత్త్వజ్ఞానపరాయణుఁడును కావలెను;
ఏయేకర్మను జేయునో దానిని బ్రహ్మమునందు సమర్పింపవలెను."

అనెడి బ్రాహ్మధర్మముయొక్క యీశుభోదేశమును హృదయగతము చేసికొని, సర్వస్వమును మీరు ఈశ్వరునకు సమర్పింపవలెను. అతఁడు మిమ్ము రోగ శోక భయ విపత్తి పాప తాపములనుండి యుద్ధరింపఁగలఁడు.

2. (వరుసిగూర్చి) శ్రీమన్—నీవు నియతముగా నీభార్యయొక్క శుభాభివృద్ధియందు యత్నశీలుఁడవు కమ్ము. ఇప్పుడు పరమేశ్వరునిచేత నీమీఁద గురుతరమైన సంసారభార ముంచఁబడినది. నీవు నియమశీలుఁడవును సత్కర్మశీలుఁడవును కమ్ము. సాంసారికములైన సర్వావస్థలయందును శాంతచిత్తుఁ

యత్నశీలౌ భవేతాం. గృహకార్యాణి సర్వాణి ఈశ్వర
ప్రియకర్మాణీతి మత్వా సాధయేతాం

"బ్రహ్మనిష్ఠో గృహస్థః స్యాత్ తత్త్వజ్ఞానపరాయణః
యద్యత్ కర్మ ప్రకుర్వీత తద్బ్రహ్మణి సమర్పయేత్." ఇతి

బ్రాహ్మధర్మస్యేమం శుభోపదేశం హృదయగతం కృత్వా, సర్వం హి యుష్మాభిః ఈశ్వరాయ సమర్పయేత్. స యుష్మాన్ రోగ శోక భయ విపత్తి పాప తాపేభ్యః ఉద్ధరిష్యతి.

2. శ్రీమన్—త్వం నియతం తవపత్న్యా మంగళవర్ధనే యత్నశీలో భవ. అద్య పరమేశ్వరేణ తవపార్శ్వే సంసారస్య గురుతరభారో న్యస్తః. త్వం సంయమేంద్రియః సత్కర్మశీలశ్చ భవ. సాంసారికాయాం సర్వస్యామవస్థాయాం శాంతచిత్తో భవ. యథా ఆత్మానం తథా తామపి నిత్యంచ సమయాల్లో

డవు కమ్ము. ఏప్రకారముగా నిన్ను కాపాడుకొనుటకును ఉన్నతి నొందించుకొనుటకును యత్నము చేయుదువో, ఆప్రకారముగానే నీభార్యను సహితము పవిత్రమైన ధర్మపథమునందు ఉన్నతిని పొందించుటకు యత్నించువాడవు కమ్ము. ఈమె సత్యసుఖమార్గమునందు చిరకాలము నీవలె చరించు లాగున, ఉపదేశముచేతను దృష్టాంతముచేతను నిత్యమును సత్కార్యములయందును గృహకృత్యములయందును నిరతురాలినిగా దిద్దుము.

3. (వధువును గూర్చి) శ్రీమతి——దేవీ! దేనిచేత నీభర్తకు మంగళములు కలుగునో దానిని నీవు మనోవాక్కాయముల చేత నాచరింపవలయును. నీవు భర్తయం దేకాగ్ర మనస్సుతో నుండుము. నీయందు కోరిక లేవి యుపదేశించునో దానిని నీవు పాలింపవలయును. నీవు పతియే ప్రాణముగా గలదానవును సదాచారవును కమ్ము. అపరిమితవ్యయము కాని యెవనితోను కలహము గాని యెన్నడు చేయకుండుము.

భవిష్యసి తథా త్వమప్యేనాం పత్నీం ధర్మపథే ఉన్నమితుం యత్నశీలో భవ. ఉపదేశేన దృష్టాన్తేన నిత్యం తాం కల్యాణ కార్యేషు గృహకృత్యేషు నిరతాం కురు. యత్ సా సత్య సుఖమార్గే చిరం త్వమివ చరేత్.

3. శ్రీమతి——దేవి! యేన తవభర్తుః మంగళాని భవేయుః కాయమనోవాగ్భిః స్వయా తథాచరితవ్యం. త్వం భర్తరి ఏకాగ్రమనసా తిష్ఠ. తవహితాయ యత్ అవేక్షతి త్వయా తత్పాలనీయమ్. త్వం పతిప్రాణా సదాచారా భవ. అపరిమితవ్యయం వా కేనాపి సహ కలహం వా నానుతిష్ఠ. ఏవం

ఈ ప్రకారముగా భర్త యొక్క సాహాయ్యము నందును ఆత్మోన్నతి సాధనము నందును యత్నించుదానవు కమ్ము.

4. (ఉభయులను గూర్చి) కరుణామయుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు మీ యుభయులకు క్షేమ మొసఁగును గాక! ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః.

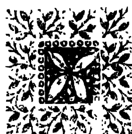
(వధూవరులొండొరుల కంఠమునందు పుష్పహారములు వేయవలెను. మంగళము పాడి స్త్రీలు హారతి యియ్యవలెను.)

సమాప్తము.

భర్తుః సాహాయ్యే ఆత్మోన్నతి సాధనే చ యత్నశీలా భవ.

4. కరుణామయః పరమేశ్వరో యువయోః క్షేమం విదధాతు! ఓం శాంతిః. శాంతిః. శాంతిః.

సమాప్తః.

10557